

mesternek a pörös akták eltűnéséről. A pör? Olyan kicsinynek, távolesőnek tetszett most neki ez az ügy. S maga az ítélőmester olyan álomszerű, ködbevesző idegennek...

— Judithot, Judithot hallani!

Egész úton a leányon járt az esze. Vallatta a szabadságlevél felől... Vitázott vele... fölindult ellene... igaznak találta... fölmagasztalta. Judith meg fogja szégyeníteni ellenségeit.

Gyallay Domokos.

ABEL A TISZA PARTJÁN.

Bátyám, ne bánts és ne szorítsd a torkom
Amért a véred, testvéred vagyok,
Hát az se volt még elég szörnyűségnek,
Hogy jég vert el, a házunk porig égett
S az Isten és a hit is elhagyott?

Bátyám, eressz, hisz egymagad maradsz itt
E tízcsapással megvert, bús rögön
S mi hasznod, hogyha többé nem vagyok,
Mi hasznod, hogyha én is meghalok
S vérem piroslik majd az öklödön?

Bátyám, vigyázz, a testvér vére szentség —
S hogyha kiontod: mind fejedre hull!
És hallgassad csak: régen elrabolt
Húgunk Erdélyből újra fölsikolt —
S mi egymást öljük irgalmatlanul?

Bátyám, ne bánts, hát fogjunk össze egyszer,
Kapával, karddal, romjaink között,
Hátha nem sorsunk még a kárhozat,
Hátha segít egy végső áldozat
S új élet nő e pusztulás fölött?

Bátyám, megállj, ne ölj meg, jaj ne még!
Őcsénk hörög a rab-határokon —
S te engem ölsz, te engem fojtogatsz?
Kipusztulunk, ha egymagad maradsz,
Bátya, ne még, jaj, bátya, irgalom...!

Gyula diák.